

ముందు మాట

ఒక రచన వెనుకున్న రచయితను తెలిపినంత సులభంగా,
రచయితకు సవకు సౌజన్యాలు అందించిన వారి గురించి
చెప్పడం కష్టమేమో.

ఏమి చేసినా ప్రేమించే అమ్మా నాన్న గారికి, ఏమి చేయకున్నా ప్రేమించే
అర్ధాంగికి, ఏమి అన్నా ప్రేమించే తోబుట్టువులకు, ఏమి అనకున్నా
ప్రేమించే కన్నబిడ్డలకు హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు!

నా ఛందోబద్ధ ప్రయత్నాలు అమెరికాలో అంకురించడం అనుకోసి
ఆశ్చర్యానుభూతి అయితే, దానికి ముఖ్య కారకులు, ప్రేరకులు,
సవకులు అయిన శ్రీయుతులు పిల్లల మట్టి రామకృష్ణ, జెజ్జేల కృష్ణ
మోహన రావు, సుప్రభ గార్లకు సదా కృతజ్ఞున్నీ. సూచనలు,
ప్రోత్సాహాలను అందించిన, అందిస్తున్న మిత్రులందరికీ
హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలు.

అప్పుడప్పుడు వ్రాసిన ఈ రచనలను ఒక్క చోట ఈ విధంగా వెబ్సైటు
రూపంలో అందించే అవకాశ మిచ్చిన వంశీ గారికి చాలా కృతజ్ఞతలు.

తేనె తీపి కన్న తీయ మామిడి కన్న
జున్ను నేయి కన్న వెన్న కన్న
మధుర మైన తెలుగు మనమెంత గ్రోతినా
చూపు కొత్త సొగసు షుగరు రాదు !

విధేయుడు
- శ్రీనివాస్

ఎన్నో మంచి భావాలను అలా ఒడిసిపట్టి అలవోక గా వ్రాయటం
కొంత మందికే చెల్లుతుంది. అలాంటి వజ్రాలలో శ్రీ నాగుల పల్లి శ్రీనివాస్
గారు ఒకరు. ఆయన రాసిన కొన్ని కవితా మాతృకలను స్వచ్ఛమయిన
గుచ్ఛంగా మీ ముందుకు తీసుకుని రావటానికి అనుమతి ఇచ్చినందుకు
ఆయనకు అభివాదాలతో

విధేయుడు

వంశీ

"భుజ"కంపం

(జనవరి 2001 లో గుజరాత్ లో 'భుజ్' అనే ప్రాంతంలో
భూకంపం వచ్చిన సందర్భంలో వ్రాసింది)

పక్షి పడిన వేదన గని
తక్షణమే శ్లోక మిడెను తాపసి యపుడున్
లక్షల "భుజ"జనులార్తికి
తక్షణమే చేయు మయ్య తగు సాయంబున్

ఆనాడు గాంధీ మరణము
ఈనాటి ప్రజల మరణము లెంతో తొలిచెన్
ఐనను కంపించక శో
కాన నిలువుము గుజరాతు కడచును కష్టాల్

అక్షరం

అక్షరం అందమైన పదం అక్షరం అందలేని పదం
అక్షరం అడగనైన వరం అక్షరం అడుగువేయు కలం
అక్షరం అంతులేని ధనం అక్షరం హద్దులేని బలం
అక్షరం పిలుపుకిచ్చు గళం అక్షరం తలపు తెల్పు నీజం

అక్షరం భాషలీపు లధరించు అక్షరం భావము లభినయించు
అక్షరం భాషలను బతీకించు అక్షరం భాషపోయిన మిగులు
అక్షరం పలుకు కిచ్చు జవం అక్షరం పలుకుపోయిన నీలుచు
అక్షరం కొత్త భాషల జేరు అక్షరం కొత్త పలుకుల జేయు

అక్షరం గతచరిత్రకు పునాది అక్షరం నేడురేపటికి వారధి
అక్షరం కాలముతో పారు నది అక్షరం కాలమునే తెల్పుగలది

అక్షరం సకలార్థములు జేయు అక్షరం ప్రాణాంతకముగ మారు
అక్షరం శాంతభావముల సిచ్చు అక్షరం ద్వేషములకు కార్చిచ్చు
అక్షరం స్వరమాధురుల పంచు అక్షరం ఆర్ద్రముగ నీనదించు
అక్షరం గాలికిచ్చు గరిమ అక్షరం కాగితానికి మహిమ

అక్షరం మార్పులెన్నియొ జేయు అక్షరం తాను మారక మార్పు
అక్షరం అన్ని తెలిపెడు వెలుగు అక్షరం ఎన్నలేనటి జీలుగు

అక్షరాభ్యాసమే చదువు అక్షరారాధన జేయు కళలు
అక్షరార్ణవమే పిద్య అక్షరాకృతియే వాక్కు

అక్షరం పదం కాని పదం అక్షరం మనిషికున్న ధనం
అక్షరం అందమైన పదం అక్షరం అందలేని పదం

అమ్మ ప్రేమ

సౌఖ్య మొసగు శేషశయ్యనే వీడియు
చెంత నున్న లక్ష్మిచెలి మి వదలి
వెతలు దీర్చువేల్పు వెతల ననుభవింప
యేల భువికి వచ్చెనేమి కోరి ?

ధర్మ రక్షణ ముకు ధరణి కేగుదు నేను
నమ్మ మన్న గాసి నమ్మ లేను
ఉన్న చోట నుండి యుద్ధరింపగ లేడ
అవతరించు టేల యవని లోన ?

శంఖ చక్ర గధయు శార్ఙ్గము నగలను
కొస్తుభ మ్మునైన కాదు యనుచు
అన్నియున్నయతడు అమ్మ ప్రేమను కోరి
తరలి వచ్చె ననుచు తలతు నేను

అన్నమయ్య పద ములు

మనసులోని మాటలై మరపురాని పాటలై
పరవశించు భావమై పరిమళించు నాదమై
తేనె తొలుకు తెలుగునై తేజరిల్లు వెలుగులై
వాక్యమాడు లాస్యమై వాద్య గోష్ఠి శబ్దమై
చెదిరిపోని శిల్పమై చెప్పరాని కల్పనై
గుండెలోని గానమై కొండవాగు గమకమై
పల్లెనుడుల మాటలై తల్లిపాడు జోలలై
పసిపాపల ఊరటై పరమాత్ముని హారతై
ధైర్యమిచ్చు తంత్రమై దయనుపెంచు మంత్రమై
వఱునిచ్చు తలపులై హానికెదురు తలుపులై
వీడిపోని మిత్తులై వాడిపోని పువ్వులై
ఎపుడునిల్చు అందమై ఎగిరిపోని గంధమై
ఆరిపోని దీపమై అంతరంగ ధూపమై
అవనినిల్చు ప్రమీదలై అన్నమయ్య పద ములై

బతు క మ్మ

బతు క మ్మ బతు క మ్మ ఉయ్యోలో
బతు కు చల్ల గ చూడు ఉయ్యోలో

క ను ల నిచ్చిన తల్లి ఉయ్యోలో
క సి క రంబు గ చూడు ఉయ్యోలో

మ న సు నిచ్చిన తల్లి ఉయ్యోలో
మ రు వ కె ప్పుడు మ మ్మ ఉయ్యోలో

మె ద డు నిచ్చిన తల్లి ఉయ్యోలో
చె ద లు పట్ట క చూడు ఉయ్యోలో

త ను వు నిచ్చిన తల్లి ఉయ్యోలో
గు ణ ము చ క్కసి ది మ్మ ఉయ్యోలో

బతు కు నిచ్చిన తల్లి ఉయ్యోలో
చి తి కి పో వ క చూడు ఉయ్యోలో

క శ ల నె ల వు గ నీ వె ఉయ్యోలో
క ల లు వె లు గ గ నీ వె ఉయ్యోలో

బ ల ము పె రు గ గ నీ వె ఉయ్యోలో
గె లు పు క లు గ గ నీ వె ఉయ్యోలో

అన్నపూర్ణపు నీవె ఉయ్యాలో
ఆకలెందుకు మాకు ఉయ్యాలో

పల్లె పల్లెకు నీవు ఉయ్యాలో
పచ్చదన మియ్యాలి ఉయ్యాలో

పసుపు కుంకుమ నీకు ఉయ్యాలో
పాడి పంటలు మాకు ఉయ్యాలో

పంటలకు నీరిచ్చి ఉయ్యాలో
కంటి నీరును తుడుపు ఉయ్యాలో

పస్తు లుండెడి రైతు ఉయ్యాలో
మస్తు గుండగ జేయి ఉయ్యాలో

వనరు తీచెడి తల్లి ఉయ్యాలో
వినీయోగ శక్తి మ్ము ఉయ్యాలో

పూలతో మొగ్గలతో ఉయ్యాలో
పూజ చేతు ము నీకు ఉయ్యాలో

మొగ్గలపి కావపి ఉయ్యాలో
చిగురించు మా ఆశలుయ్యాలో

రంగు రంగుల పూలు ఉయ్యాలో
రక రకాల మనసు లుయ్యాలో

అందరి కి శాంతిని ఉయ్యాలో
అందజేయాల మ్మ ఉయ్యాలో

బతుక మ్మ బతుక మ్మ ఉయ్యాలో
బతుకు చల్ల గ చూడు ఉయ్యాలో

బుద్ధుడు నవ్వుచూ సీతీచెన్

రాజ్యభోగ ము వేడగతిగిన
రాకు మారుసి రాతిజేసి
రాజధానిలో సీతీపివేయగ
చిన్నగా నవ్వెన్ బుద్ధుడు నవ్వుచూ సీతీచెన్

పదవికోసం పాకులాటలు
కీర్తికోసం కీచులాటలు
ఓట్లకోసం ఊగులాటలు
చూడగా నవ్వెన్ బుద్ధుడు నవ్వుచూ సీతీచెన్

ప్రేమపక్షుల సరస శోభలు
ప్రేమపిఫలాల తొలుచు ఊభలు
ప్రేమతెలియని బుడుత ఎడదలు
చూడగా నవ్వెన్ బుద్ధుడు నవ్వుచూ సీతీచెన్

మమతలేని బతుకు వద్దని
మార్కు రాసి ఫతీతమొద్దని
మార్గ మిది యని చావ గోరుట
చూడగా నవ్వెన్ బుద్ధుడు నవ్వుచూ సీతీచెన్

ముద ముతో ఘన పూజ సత్పిన
మురికి నీరే పార జేసిన
ముక్కు మూయక నోరు విప్పక
చూచుచూ నవ్వెన్ బుద్ధుడు నవ్వుచూ సీతీచెన్

సిదుర రాసి జనుల వ్యథలు
మేలుకోసి వారి వెతలు
కలలు మాత్రము కనెడి కనులు
చూచుచూ నవ్వెన్ బుద్ధుడు నవ్వుచూ సితీచెన్

మధ్యగోడలు లేని బాటలు
ఎడమ కుడియై కుడియై ఎడమై
కొంపగూల్చెడు రోడ్డు చావులు
చూచుచూ నవ్వెన్ బుద్ధుడు నవ్వుచూ సితీచెన్

కినుకు చెంది బస్సు కాల్చి
బస్సులేదని కోపమందే
చిత్త వృత్తుల చేతనత్వము
చూచుచూ నవ్వెన్ బుద్ధుడు నవ్వుచూ సితీచెన్

కలుషితంబగు గాతీ నీరును
కడిగివేయుదు మనుచు పల్కుచు
ప్రజల యందే పొగను త్రాగగ
చూచుచూ నవ్వెన్ బుద్ధుడు నవ్వుచూ సితీచెన్

పంటలెండి బతుకు మండి
వడ్డి తీర్చగ సాయ మందక
"పిత్తి"కి పోయిన కలుగు సాయము
చూడగా నవ్వెన్ బుద్ధుడు నవ్వుచూ సితీచెన్

పిగ్రహాలకు పూజలొద్దని
పివర ముగ బోధనలు జేసిన
వేల్పుయసి పిగ్రహము సిల్పగ
చూచుచూ నవ్వెన్ బుద్ధుడు నవ్వుచూ నితీచెన్

చె లీ పీ

అరుణోదయ ర పి కాంతులు యరుదెంచెడి ఘడియన్
పీరజాబులు నవ శోభలు వెదజల్లెడి క్షణ మున్
స్వర మాధురి యెల కోయిల చవులారగ నొసగన్
చీరున వ్వుగ చీగురింతువు చెలీమై నువు మదిలో

జడివానలు సుడిగాలులు శ్రమ పెట్టగ వడిగా
గురి తప్పిన శరమై నటు కొనసాగగ గ్రహముల్
దరిదాపుల వెలుగందసి తమమేనెలకొనగా
మెరుపై నవ స్పృహకై నువు మెరిసేవపుడెదలో

జన్మ ధన్యం

పదాలెన్ని వున్నా
ముదంబెప్పి యిచ్చున్
నదుల్ చాల వున్నా
ఇదే మింక దాహం

అశేషస్త్రరాశుల్
స్వశక్తేడి యిచ్చున్
సుశాస్త్రాలు వున్నా
ప్రశాంతేడి గూర్చున్ ?

తినేదంబలైనా
వనాలందు వున్నా
సునాయాస మౌగా
మనశ్శాంతి యుండన్

సిరాశే మితేకన్
పరేశాను గాకన్
మరోధ్యాస తేకన్
ఒరుల్మేలు సల్పన్

పిరుల్ వోల శ్వాసల్
తరుల్ వోల దేహం
పరంధాము గొల్వన్
మరింకే మి కోర్కొల్

మడిన్ లేచు భావాల్
ఎదన్ మీటు నాదాల్
సదా సొంత మైతే
కదా జన్మ ధన్యం

మ మత పు పి రు లు

తొల క రి చీ ను కు లు దొ ర ల గ ధ ర లో
జ ల ము లు దొ రు క గ జ ను ల కు వ డి గా
పొ ల ము లు గ ల ము లు పు ల కు చు మె ల గ న్
క ల త లు క రు పు లు క ను మ రు గ వ గా

నీ లు వ గ స మ త యె నీ జ ము గ మ త మ్మె
త ల పు ల య ల జ డి త రు గ గ మ డి లో
వె ల య గ మ మ త పు పి రు ల పి యె పు డు న్
అ ల తీ రు మ ల పి భు న న య ము గొ లు తు న్

ప్రేమ

గాఢంగ ప్రేమింతు కాంచలే వాయసి
ప్రేయసి మెడపట్టి కోయి నొకరు
దేశాన్ని ప్రేమింతు ద్వేషిని కాదసి
చాటు నొక్కరు చంపి జాతిపితను
సమసమాజము కోరి చంపుదునే కాసి
నా ప్రేమ నిజమను నక్కలైటు
అన్యాయ మెదిరించు యసలు ప్రేమయనుచు
ఊచకోతలు జేయు నుగ్రవాది
మనసార ప్రేమింతు మాతృభూమిని యసి
రోత పుట్టగ రాయు కైత నొకరు

తరచి చూడగ కనిపించు తలపు లందు
గొప్పప్రేమ భావము కన్న కోప గుణము
పాల గిన్నెలో పచ్చడి పడ్డ యట్లు
వఱు నీడు ప్రేమ పగిలెను హాసి జేయ

శబరి

కనులు కాయలు కాచి పోయెను
తనువు నీలకడ తప్పు చుండెను
మనసు స్థిరముగ మసల కుండెను
క్షణము నేసిలువన్

నీదు రాకకు నేల యలికితి
నీదు సేవకు నేను నీలచితి
నీదు పదముల నేను నమ్మితి
ఏది దర్శనముల్

వచ్చితివి యను వార్త తెలియగ
విచ్చు కొన్నవి విరులు వనమున
తెచ్చి తినినే తీపి ఫలములు
పుచ్చుకో యిపుడున్

తనువు నీకై తపము నర్చిన
మనసు నీన్నే స్మరణ జేసిన
కనుల నీరే గాంచ నీయదు
కనగ నీమోమున్

ప్రభుని కరుణకు పాత్రు రాలై
శబరి తపములు సఫల మాయెను
అభయముగనే అందరుండగ
శుభములే కూర్చున్

సీతారామ కల్యాణం

ఆకాశమే నిల్చె అందాల పందిరై
క్రొత్త కాంతులనిచ్చు రూపు దాల్చి
ప్రభీయే పులకించి పెళ్ళిపీటగ మారె
పెళ్ళికూతురు సొంత బిడ్డ గాగ
గంగ పొంగెను కడుగంగ గా పాదాలు
భద్రాదీ తీరాన పరవశించి
వాయువేతెంచె సువాసనాభ రీతమై
కొలువంగ వేగంగ కొడుకు తోడ
అగ్ని సాక్షిగ నిల్చి లగ్నంబు వీక్షించ
వేద మంత్రములతో విడిది కేగె

పంచ భూతాలు తీలకించి ప్రణతులీడగ
ధర్మముత్సాహ మును పొంది ధరణి నడువ
సర్వ జీవులు మెలగగ శాంతి తోడ
విశ్వ కల్యాణ కర ముగ పెండ్లి జరిగె
జానకీదేవి శ్రీరామచంద్రుల కును

తల్లి ప్రేమ

సీ. పాలతోడుగ మురి పాతీచ్చి పెంచ గా
ఏదూర తీరాల కేగ గలవు
బ్రహ్మాండమే చూప బాలుగా ముద్దాడ
ఇంకెటు పోదువు యిల్లు వీడి
అవసినే తలదన్న ఆజానుబాహువై
త్రాటిబంధ మునెట్లు దాట గలవు
వేదాల కందని వేల్పువైనను తల్లి
కొగితి వీడెటు కదల గలవు

తే. కొర్క దీర్చియు పోవగ కొర దేది
ముక్తి సిచ్చియు సాగగ మునియు కాదు
ఏమి కొరక మన సార ప్రేమ చూపు
తల్లి ఎడదను వీడగ తరమె నీకు

సీ. పాలకడతిలోన పవ్వళించిన గాని
పరుగుదీయుదువెట్లు పాల కొరకు
సర్వులు నీనుజేరి సన్నతులందింప
అంగలార్చెదవేల అమ్మ కొరకు
ఆదిశేషుని మీద వఱుగా నిదురించి
తల్లివొడిసిజేర తర్కమేమి
అందరి మొరలను ఆతించు నీకెట్లు
మారాము జేయగ మనసు కల్గె
శంఖచక్రాది ప్రశస్తాయుధములుండ
అమ్మకొంగునుదాగ అల్లరేల
అమ్మతము పంచిన అద్భుతుండవు నీవు
అడుగనేర్చితి వెట్లు యాకలనుచు

తే. సృష్టి కే మూల మైనీవు కష్ట పడగ
అందరందెడి దొక్కటి యంద లేక
అంత వైకుంఠ వాసంబు లన్నివీడి
ధరణి కేగి పొందితివీవు తల్లి ప్రేమ

త్యాగ రాజు

మత్త కోకిల.

ఎన్ని రాగ ములాలపించిన యేక లక్ష్యము కోసమే
ఎన్ని కీర్తనలల్లి పాడిన యేక గమ్యము కోరియే
ఎన్ని యూహలనందినా బతుకెల్ల రామ పదార్చనై
అన్ని రాముడటంచు గొల్చును త్యాగ రాజు ముదంబుతో

సన్మతీచ్చెడు శ్రావ్యమే తన సాధనై వెలుగొందగా
తన్మయత్వము గూర్చు పాటలు దైవమే పిన గోరగా
చీన్మయంబగు తత్త్వమే తన చిత్తమందున నీల్యగా
జన్మమే ఘన గానమై కొనసాగె రాముని సేవతో

గానమై రససిర్భరంబగు గంగయై ప్రవహించునే
జ్ఞానమై మదిలోన వెల్గెడు నాదబ్రహ్మయు పాసనై
ప్రాణమై మన సాంప్రదాయపు పల్లవై నీనదించునే
ధ్యానమై భువి శాంతి గూర్చును త్యాగ రాజుని కీర్తనల్

శా.

భో గాలయ్యెను రామ పాదములె సంపూర్ణంబుగా గొల్చుటల్
యా గాలయ్యెను రామ నామ చరితంబాలాపనల్ జేయుటల్
రా గాలయ్యెను రామ మంత్రమునకై రంజీల్లు నాదార్చనల్
నీ గానంబులె తెల్ల భారతీకి వన్నెల్గూర్చు సద్భూషణల్

ప్రముఖ పండితుడు, రచయిత శ్రీ ఇలపావులూరి
పాండురంగారావు గారు అన్నట్లు

"రామ కథా మధువునందు రాగసుధా రసము జేర్చి
శ్రీ రాముని జయరాముని సేపించెను త్యాగ రాజు
ప్రేమ మీర పారిన దీల రామ భద్ర రసవాహిని
ఈ స్రవంతి సంతతముగ ఇల వసంత శాంతి కాంతి
వెలయించెను వెలయించును నెల వెన్నెల లున్నవరకు
రవి కిరణములున్నవరకు దీపి చుక్కలు వెలుగు వరకు"

శ్రీ రామ

సీ. అన్నద మ్ములు పోరు ఆస్తికె యీనాడు
రాజ్యమొద్దసి తల్చు భ్రాతయేడి
తన కష్టము కు తప్పు తండ్రిదేయంబారు
తండ్రి మాటను నిల్చు తనయుడేడి
పతులు సతులు మార్చు పద్దతే స్వేచ్ఛట
ఏక పత్నీవ్రత మేదినేడు
లంచ మందుటయె పాల కులల క్ష్యము గాగ
ప్రజలక్షే మమె దల్చు ప్రభువు యేడి

గీ. యుద్ధభూ మిగ మారె నయోధ్య రామ
చె రచినారయ్య ధర్మాన్ని చిత్త మందె
అణచి తిపి రావణుని సీత నాదు కొన గ
ధర్మరక్షకు రమ్ము కోదండరామ

"వ్యయ" ఉగాది

కాల చక్రము కదులుచున్నది
పరుగు దీయుచు పలుకుతున్నది
వత్సా! సంవత్సరాది నేడని
వత్సా! ఉత్సవంబిది నీకని

అరుగుదెంచే కొత్త యేడుకు
ఆరు ఋతువుల ఆగ మమునకు
ఆదరముగా స్వాగతించగ
వసంతకోకిల పాడుతున్నది

వెలుతురెక్కువ పిస్తరించగ
రాత్రి గడువు తగ్గిపోవగ
చలియుగిలియు సన్నగిల్లగ
భూమి గమనము మార్చుచున్నది

కొత్త ఆశలు ఆశయములకు
చేతనా మయ యత్నములకు
స్ఫూర్తిదాయక సూచకంబుగ
కొత్త పూతలు పూయుచున్నవి

అనుభవాల రుచులనన్నీ
చిలికి చిలికి రంగరించి
తేలికగనే తెలియజేయగ
ఉగాది పచ్చడి అలరుచున్నది

మా మేడాకుల తోరణాలు
పసుపు కుంకుమతో గడపలు
ఇంటి వాకిట రంగవల్లులు
కంటికింపుగ కూర్చు శోభలు

సమత మమతలు తెలుపు పలుకులు
కోకిలను మించు మధుర రవములు
పాడిపంటలు పచ్చదనములు
పసిడి కన్నను వెలుగు కాంతులు

క్షయముగాని శాంతి సుఖములు
భయములేని బతుకుతెరువులు
వ్యయమనే ఉగాది మనలకు
స్వయముగా నీయంగ పిలుతు

ఆత్మహత్యలు ఆకలి చావులు

అందని పంటలు ఆరని మంటలు
అప్పుల తీప్పలు ఆగని నొప్పులు
వాడిన పైరులు వీడిన ఆశలు
మండిన భూములు మాడిన కడుపులు
కురువని వానలు కరువుల ధారలు
పారని వాగులు కారెడు కన్నీళ్ళు
పురుగుల మందులు ఒరిగిన తనువులు
చితికిన బతుకులు చితులకు చిచ్చులు
ఆత్మహత్యలు ఆకలి చావులు
ఆర్తనాదాలు ఆక్రందనలు
కావేవీ ప్రగతి కనర్థం
రావేవీ ఓట్లకు అడ్డం
తన భోగాలు ధన లాభాలు
ఘన మానాలు గణనీయాలు
పనికొచ్చిందే కనిపించేటి
పెను చీకటిలో పనిపించేది
నడువగలేని నిలబడలేని
తటపట లాడే తరుణములందు
ఊతనివ్వక ఊరకుంటినే
ప్రాణం వోయిన పిమ్మట మాత్రం
బరువు మోస్తినని బాధ నొందుచు
చితికి చేర్చితని చింత నొందుచు
పలుకెడిదెవరని పరిశీలించగ
కనరారెవ్వరు కటిక భూమిలో
వణికినట్టుగా తొణికిసలాడెను
పాడెగ మారిన చెట్టు కొమ్మలు

వేంకటేశ

సీ. సీ. పద్యమల్లగ నీకు పండితుండను గాను
పదిలముగ వీనునా పలుకులన్నీ
పాట పాడుటరాదు పరవశంబున నీకు
మదిలోసి భావంబు మనపి సేతు
పూజ చేయుటకైన పుష్పంబు తీడలేను
తలపులో నీను జేర్చి తపన పడెద
కనులార నీరూపు గాంచనోచక పోతి
కష్టించి గీరులెక్క గడుపు లేక

గీ. శబరి నేలగ నడవికి శ్రమను జెంది
రాజ్యముంపీడి రాలేద రయము గాను
ఏడుకొండలను దిగి నన్నేలు కోగ
వేగ రావేల తిరుపతి వేంకటేశ

స్పందన

సీ. శ్వాసలేని శవము చామంతులనుబొందు
మనిషికే కరువాయె మంచి గాలి
పాము పుట్టలుగూడ పాలు నోచితివాయె
దాహార్తులకునీరు దక్క దాయె
తినని దేవునికేమొ తీపి నైవేద్యము
కాలేకడుపుకేమొ కంటి నీరు
చనిన వారికి కల్గు చక్కనైన సమాధి
ఉన్నవాసికిలేదు ఒక్క గూడు

గీ. గతము కోసము నీరిడు కళ్ళుయెపుడు
కాన గలవె సాటి జనుల కష్టములను ?
కనబడినవారి కష్టాలు గాన లేక
విశ్వ రూపుని వీక్షింప వీలు పడునె ?

ఎఱు క

సీ. నదులంబుధికి నీరు తుదకిచ్చు చూడ గా
ఎపుడు మేఘంబొనా ఎవరి కెఱుక ?
మెరుపుతో వర్షించు మేఘమున్ జూచినా
జలమెప్పుడింకునో తెలియ గలరె ?
నిద్రవీడినవేళ నిజముగా తెలిసినా
ఎపుడు సిద్రించునో ఎవ్వరెఱుగు?
పురిటి నొప్పులు తెల్పు పుట్టుకైనను గాసి
ఎపుడు శ్వాసాగునో ఎవ్వరెఱుగు ?

గీ. రాక పోకలు కూడ చిత్రంబు లాఱె
ఉసికి పూర్తిగ తెలియుట ఉత్త మాట
సన్నతీసి పొంద సర్వజ్ఞ సన్నతీంతు
ఎపుడు కరుణింతు వోనన్న నెఱుగ లేను

పినాయక చపితి

(ఆగస్ట్ 2001 లో పినాయక చపితి సందర్భంగా వ్రాసింది)

సీ. తొండంబు యేదైన త్రుంచునే తృటిలోన
విఘ్నమున్ పడగొట్ట వీలుపడదె
చేటంత పెద్దగా చెవులునీ కుండగా
వినీపించవా నీకు జనుల ఆర్తి
అతిపెద్ద బొజ్జతో అలరింతువే నీవు
తప్పులన్ కడుపులో దాచలేవ
ఎలుక పందెంబని తలచేటి బ్రతుకుకు
ఎలుకనెక్కిక దారి తెలుప రావ

గీ. భారతంబును ఘంటమాపకనె వ్రాయ
భారతీయుల కష్టాలు బాప గాను
ధర్మనిరతినీ నడుపింప తగిన బుద్ధి
వేగ కరుణించ రావయ్య పిఘ్న రాజ

సీ. గారాబముగ నీకు గంగమ్మ జలమీయ
నీటి యిక్కట్లెట్లు నీకు తెలియ ?
అన్నపూర్ణమ్మ నీన్నారగింపగ కోర
ఆకతీ బాధెట్లు నీకు తెలియ ?
ముక్కంటి తండ్రియై మురిపింపగా నీన్న
దీన బాలల గోడు తెలియ గలవె ?
ఎలుక సవారితో యేగేవు వఱుగా
గ్యాసు ఖర్చుల నొప్పి కాన పడునె ?

తే. అక్కస ము పట్ట లే కనే యంటి గాసి
బుద్ధి ధాతవు నీకే మి బోధ పడదు ?
తప్పు లున్నను బొజ్జలో దాచి నీవు
వేగ రావయ్య దయచూప విఘ్న రాజ !

ఆకులు రాలె

మరణపు వార్తలు మ్మడిగ మానసమందు మెలంగుచుండగా
తరుణముకాదు శాంతికని తాపమునొందు చుపైకిచూడగా
శరణమునీవె మాకెపుడు శ్వాసనుపీల్చెడిదాక యంచుయా
తరువులు పూజ సల్పుటను తన్మయమొందగ చూడగల్గితీన్

వెలుగులు తక్కువాయె నిశివేళలె యెక్కువకాలమిప్పుడున్
చలి మొదలయ్యెసిక్కముగ చర్మములొల్చెడి తీవ్ర ధాటితో
ఫలములులేవుమాకడను, భక్తితో నీవ్రతమాచరింపగా
కొలుతు ముయున్న మాపసుపుకుంకుమలద్దిన యాకులీచ్ఛిసిన్

తలపులు రాలె యాకులుగ, తగ్గెను దేహపు శక్తి కాంతియున్
తొలగెను ధైర్య దర్పములు తోచిన దిక్కిక నీదు పాదముల్
నితీచి దిగంబరుండునగు నీ పతినామమునెంతు మమ్మ, మీ
కొలువున నుంచి మమ్ము మది కోవెల జేసిన చాలు శాంకరీ !

తల్లి మాట

సీ. ఎట్లున్నవు కొడుక గిట్లెప్పుడొస్తావీ ?
ఎన్నియేండ్లు గడిసె నన్ను వొదిలి
దూర దేశ ము పోయి మారి పోయినపేమొ
యాది కుంటి నానేను అడుగుచుంటి
కారులె క్కుతవంట బీరుతాగుతవంట
బూరెలడ్డుతీనుట బోరు అంట
సూటుబూటులతోనె వోకుకొడుతవంట
పట్టుబట్టులుకూడ పాతవంట

గీ. ఎంత మారినా నువునా సొంత బిడ్డ
ఏమిచేసినా నీ మంచి యెంచు తుంటి
గుర్తు పట్టలేదా నను కొడుక యింక ?
పండు ముసతీసి నీ మాతృభాషనేను

శ్రీ రామ

శా. మాయాలేడని నీవెఱింగియు మదిన్ మన్నింపగా జానకిన్
వేయంగా ఘనమైన నీదు శరమున్ వేగంగ నీవేగగా
సాయంబిమ్మసి పంపె లక్ష్మణునినీ సామర్థ్యమున్ మర్చియున్
పోయెన్ గీతలుదాటి భీక్షపిడగన్ భూజాత మాయాపికిన్

కం. నీన్నెనిత్యము దలచెయు
మున్నెన్నడు లేని విధము ముచ్చటపడగా
ఉన్న పలాన ధరణిజకు
కన్నీటి కడలి యగుపడె క్షణ కాలమునన్

సీ. రాజభోగములన్ని రాముడే యని దల్చి
సాధ్యకే కరువాయె స్వామిచూపు
రాముడున్నయడవి రమ్యంబుగా దోచె
హర్షశోభల లంకయడవియయ్యె
సత్యసుప్రియమగు స్వామి పల్కులు వినీ
కామాంధు నాలించు కష్టమొచ్చె
ధర్మమార్తి నీలువ ధరణి సైతము పొంగె
ధరణిజ స్థితిగని తరులు క్రుంగె

తే. ననుచు నాది దంపతులెంతొ నాత్ర పడగ
ఎప్పుడరుదెంచునో రాముడిచ్చటకును
ఎంత దుఃఖంబు నుండెనో యిప్పుడతడు
బ్రతుకుటెన్నాళ్ళు నీరీతి రాము కొఱకు
ననుచు తపించె పిలపించె నవని తనయ

సీ. రాజ్యంబు నీ కీయ రాదంచు పత్కిన
 మంధర వైనెట్లు మండి పడవు
 మంధర మాటలు మన్నించీ కైకేయి
 యడపికంపెనని నీవలుగవెట్లు
 కనక మృగ ము గోర కష్ట మొచ్చెననుచు
 తప్పుపట్టవు సీత నెప్పుడెట్లు
 అలసెనని గడువీయ మనసెట్లాప్పెనో
 రావణాసురునకు రణ మునందు

తే. పుడమి కంపించు నెప్పుడైన కడతీ తొలుకు
 సిప్పు చల్లారు స్థంభించి నిల్చు గాలి
 ఎప్పుడు మారక నిత్యంబు నీలను మెలగు
 హేతురహితంబు నీప్రేమ యెఱుగుటెట్లు

కం. అన్నా ఆయోధ్య రమ్మసి
 కన్నీరు తోనీదు కాళ్ళు కడగిన భరతుం
 డెన్నగలడేమొ సత్యము
 సున్నిత మగు నీదుప్రేమ సొంతగ కొంతన్

సీ. తల్లిదండ్రుల గొల్చు తనయుడుండిన గాసి
 అన్నద మ్ముల పట్ల అలుగునేమొ
 తోడబుట్టువుల సంతోషపెట్టిన గాసి
 యిల్లాతీ కనురాగ పివ్వడేమొ
 సతీతోడ ప్రేమతో సతత ముండిన గాసి
 తనయుల లాలింప తరము గాదొ
 బిడ్డల పోషించి పెంచు పితృండైన
 ప్రజల పాతీట మంచి ప్రభువు కాడొ
 ప్రజల మేలును గోరు ప్రభువు యైనను గాసి

భృత్యుల తానాదరింపడేమొ
 సేవకులకుతాను క్షేమంబు గూర్చినా
 జంతుజీవులపట్ల జాతి లేదొ
 భూతదయనుచూపు నేతయైనను గాసి
 ద్వేషంబు రిపులపై వీడడేమొ
 శత్రువును సైతంబు సాదరించిన గాసి
 రాయిరప్పలు తెక్క చేయడేమొ
 శిలనుసైతము తాను చీదరింపకయున్న
 అందఱకును తాను అందడేమొ

తే. అట్లు నీవొక్క రూపంబు నవతరింప
 వశమె సేయంగ నీయొక్క వర్ణనంబు
 శక్యమగునె నీ గుణములు సన్నుతింప
 సర్వజీవుల లోనుండు సాక్షి వయ్య
 తేట తెల్లంబు గాసిన్ను తెలియు తెట్లు
 చేత నైనరీతిగ నీకు జోత తిడుదు

సీ. వనవాసముకు నిన్ను పంపగోరను గాసి
 మదిలోన కొలువుండ మనవి సేతు
 కనకమృగముకోరి కష్టపెట్టను గాసి
 సముచితంబగు సిరి చాలునాకు
 సేతుబంధనమును సేయమనను గాసి
 మోహంబుధిసి నన్ను మునుగ నీకు
 అసురవీరులజంప యడుగబోవను గాసి
 శాంతి పొందగ మది సాయ మిడుము

తే. నీవు దయతోడ నండగ నిల్చినంత
 వానరులె దాటిరంబుధి త్వరిత గతినీ
 చంచలత్వంబుతో మది సంచరించు
 కపిని తలపించు మనసును కనిక రించు
 నీదు సేవను జేయంగ నిలకడిమ్ము
 తలపు మారక మునుపునే తనిపిచీర
 వేగ బ్రోవంగ శ్రీరామ వేడుకొందు

సీ. తాటకిని దును మ తరతి పొమ్మన గాసి
 అజ్ఞాన తిమిరమ్ము నంత రించు
 రాయినాతిగ నిన్ను చేయ మననుగాసి
 పాషాణ హృదయాల పంచు కరుణ
 కనక మృగము కోరి కష్ట పెట్టనుగాసి
 సంతృప్తి నిచ్చిన చాలు నయ్య
 శబరి యెంగిలి మింగ శ్రమపడ మనగాసి
 మాట చేదును మింగు నోటి నిమ్ము
 కోతుల తోకట్టు సేతువ ననుగాసి
 కలసి పనిని జేయు గరిమ నిమ్ము
 అసుర వీరుల నీవు నణచ మననుగాసి
 క్రూర భావాల రూపు మాపు
 దహించు లంకను దయచూడ మన గాసి
 కొంప లంటించెడు గుణము బాపు

తే. ఉడుత సాయము గ మసించి యుబ్బి పోయి
స్వర్ణ రేఖల నందించు స్వామి నీవు
చేయు యత్నము లన్నియు చిన్న వనక
బతుకు లన్నియు బంగారు బాట లవగ
పుడమి యంతయు శాంతితో పుల్కరింప
నదులు మనసులు కలుషాలు వదలి పార
మాన వత్సము నిత్యము మసిషి నుండ
వేగ రావంగ శ్రీ రామ వేడు కొందు

స్వాతంత్ర్య శుభాకాంక్షలు

తే. భరత ఖండంబు చక్కని భాగ్య సీమ
ఎందరోదీన దారిద్ర్య మందు మ్రగ్గ
పరమ పావని గంగయె పారు నీచట
త్రాగునీటికి యెందరో తల్లడిల్ల
అన్నపూర్ణమ్మసిలుచున్న యవనిలోన
కడుపు నింపగ యెందరో కష్టమొంద
కళ్ళయెదుటనె నున్నది కారణంబు
తోటి వారను భావంబు త్రోసి పుచ్చి
వీర మూర్తుల త్యాగాలు పిస్మరించె
స్వంత లాభంబు కై దేశ సంపదలను
కొల్ల గొట్టెడు వారలు కొలువు దీర
ఏమి స్వాతంత్ర్య మిదియ్యయేమి ఫలము
అడవి మృగములకె నను హద్దులుండు
తమకు యాకతి తీరిన తరుణమందు
స్వేచ్ఛయున్నను సేయవు వేట నపియు
కోట్లు మ్రింగియు యాగక కొంచెమైన
ఎదుటి వారిని స్వేచ్ఛగ నెపుడు దోచు
నీతి పిలువల నెరుగని నేతలుండ
ఇంక నిజమైన స్వాతంత్ర్య మెట్లు కలుగు ?

శ్రీ చిలక మర్తి గారికి క్షమాపణలతో,

ముగ్గుర మ్మల కొక్క మన పి

శా. వేలంబాయెను పెళ్ళి కట్టములకై వేధించగా కన్యలన్
కూలెంకొంపలు కాపురాన పతియై క్రూరంబె నిల్వండగా
కాలే కాష్టము నందు త్రోసి పడతీన్ కాల్చంగ దిక్కేదియన్
ఏలే శక్తిపి దుర్గ లోకజననీ యేమమ్మ యా మౌనమున్

ఉ. ధర్మము వీడి పొందిరట దానవులైనను పెక్కు సంపదల్
కర్మము పాప పంకిలము కాగ ధనంబు గడించెనెందరో
నిర్మల సద్గుణాబ్ధి యగు నీపతి సన్నిధి నుందువెప్పుడున్
మర్మమిదే మీ దుష్ట మతి మంతుల చెంతకు బోవ శ్రీసతీ

చం. పర మపవిత్ర శబ్ద ఘనభావ ములెల్లయు నీచ్చుదైవమై
వరతెడు విద్యలన్నిటికి వాఙ్మయమంతకు వేల్పు నీవెయ్యె
స్వరరసగాన మాధురికి వైదిక సంస్కృతీకాలవాలమై
పరుషపు ద్వేషపూరితపు పల్కుల నీత్తువదేల భారతీ

సీ. హత్యహింసలు నేడు నిత్యదృశ్యములాయె
సాటివారిని జంప యాట యయ్యె
దుర్గుణంబుల ద్రుంచ దుర్గ మ్మ రావమ్మ
పాశపికతను నీబలిగ గొనుమ
షట్సంపదలతోడ సౌఖ్యంబులీయంగ
శ్రీలక్ష్మీ రావమ్మ శీఘ్రముగను
అజ్ఞానతీ మిరంబు నణగించి వాగ్దేవి
సద్వీవేకము నీమ్మ సత్వరముగ

తే. మరణకాండకు నెపములు మతములయ్యె
ఉగ్రవాదంబసి జరుగు నూచకోత
మానవత్వమె యడుగంటి మాసి పోయె
తల్లడిల్లిన బిడ్డల తల్లులార
వేగ రార మృత్యోవంగ జాగు సిడక

ఇచ్చుట

సీ. ఒరుగునే మి ర పి కి నుదయించి వెలుగి వ్వ
కోర కుండగ నీచ్చు గుణ ము కాదె
కలుగులాభంబే ది జల మివ్వ నదుల కు
కోర కుండగ నీచ్చు గుణ ము కాదె
త మకే మి ఫల మందె తరువులు పండ్లివ్వ
కోర కుండగ నీచ్చు గుణ ము కాదె
ఏసౌఖ్యము కు గుండె యెప్పుడు శ్ర మియించు
కోర కుండగ నీచ్చు గుణ ము కాదె

తే. ఎన్నీ జల ములున్న నదుల సింక గోర
ఉప్పు మయమయ్యె నంబుధి గొప్ప కలి మి
మదీసి ప్రతిఫలంబు నెపుడు మనిషి గోర
ఉప్పు మయమైన ర క్తంబు యుండ తగదె

రా మ గీ తి

రా మచంద్రుని గీ తి
వాయు సుతున కు స్త్రీ తి
రాక్షసుల కి డు భీ తి
తీర్చు భ క్తుల ఆర్తి

తేనె చక్కెర తీ పి
ఎక్కువైతే బి పి
సర్వశుభ ముల రా శి
రా మ నా మము తీ పి

రాజ కీయపు పౌరలు
దాచు స్వార్థపు చెదలు
రఘు కులే శుని కథలు
ధర్మరక్షకు సుధలు

కలిసి కట్టిరె కపిలు
సేతుబంధన మిలను
ఐక మత్యము తోడ
కానిదే మిటి చూడ

కనక మృగ మును కోరె
సీత సుఖ ములన్నియు పోయె
ఉడుతసేవలనిడగ
కనకరేఖలు బడసె

కఠి మిలే మి లందు
స్పృహను వీడని వాడు
జీవ రాశి నెల్ల ఆదరించిన వాడు
నిలువ మనసుల నేడు
కొలుతు రాముని నేడు

రాజా రామన్న

(దీవంగత శాస్త్రజ్ఞుడు శ్రీ రాజా రామన్న స్మృతికి నీవాళులతో)

తీరుగులేని బాణం రామునిదన్నాం
ఎదురులేని గాండీవం పార్థునిదన్నాం
సాటిలేని సుదర్శనం శ్రీహరిదన్నాం
నీలువలేని ప్రళయాగ్ని ముక్కంటిదన్నాం

అపూర్వమైన అమోఘమైన అదిరి పడే అణుబాంబు
ఆశ్చర్యం ఆవేదన ఆక్రందనల అలలురేగ
ఒక్కసారి పేతినంత దీక్కులదరు శోకాగ్నిని
అది పీవేసి అగ్నిజేసె అంతలోన రెండవది

అణగారె అవని శాంతి అంకురించె మారణాగ్ని
అణుబాంబుల రాశులె అధిక శక్తిరూప మయ్యె
ఆయుధాల అమ్మకాలె అంతులేని సంపదయ్యె
అమిత శక్తి దర్పాలె అగ్రరాజ్యంబులయ్యె

సాధించిన స్వాతంత్ర్యం బోధించిన గతచరితం
వేధించెడు ఇరుగు పొరుగు బాధించెడు బలహీనం
శోధించెను మస్తిష్కం చేధించెను అణురూపం

హర పిల్లు పిరిచినట్లు, హరి పిల్లే పిరిసినట్లు
వెఱపు వీడి నడచినట్లు, చైతన్యం మెరిసినట్లు
రాజు కాదు రామ కాదు, రాజా రామన్నకు చప్పట్లు
శ్రమపడు శాస్త్రజ్ఞులు, అందరంజలీచ్ఛినట్లు

జనశక్తి అణుశక్తి, తన బాణం తన యోగం
వీటికి కాదెన్నడు గమ్యం, కాదెప్పుడు ప్రేరకం
పరద్రవ్యం పర నష్టం, పరపీడన పరాయణం
అసి చాటే దేశం, మనుగడకే సండేశం.

కొన్ని మాకు మిగిలించు

పాటలాగ సాగి పోయి, పడవలాగ తేలి పోయి
రచ్చలేక రచ్చబండ, స్వచ్ఛంగా తూలి పోయి

అలపెరుగని మెసేగీలు, అలలవోలె తరలి పోయి
తలపుల ఊగి సలెన్నో, తరలి తరలి దరికిజేరె

రాగభావ సరిగమలు, రమ్య నుడుల మధురి మలు
గతకాలపు గీతీకలు, పొంగుపాల మీగడలు

పలుకలేని బండకూడ, పాడి పరవశించి పోయి
చెవులు లేని "రచ్చబండ", "చిత్ర"మైన కథలు తెల్పె

అన్ని నదులు పారి పారి, అంబుధిలో చేరినట్టు
అన్ని తీపి గురుతులను, ఉప్పు నీట ముంచినట్టు
ఎన్ని తీపి కథల సుధలు, ఎన్ని శ్రావ్య శబ్ద యరులు
ఓ గతమా అన్నెగై కొనకు, నేటి రేపు కాలమునకు
వెన్ననిచ్చు పాలవోలె, కొన్ని మాకు మిగిలించు!

మూ గ బోయెను

(భారత రత్న శ్రీ మతి ఎం.ఎస్ . సుబ్బలక్ష్మి గారు మరణించినప్పుడు వ్రాసింది)

మత్తకోకిల:

మూ గ బోయెను గాన కోకిల ముగ్ధ మోహన కంఠమే
రాగ మాధురి భక్తి భావము రాజ్యమేలిన నాదమే
త్యాగ రాజును అన్నమయ్యను తానె చూపెను పాటలో
ఏ గుణంబదో దివ్య తన్మయ మిచ్చి మేటెను గుండెలన్

భారతీ కరవీణ పల్కిన భవ్య నాద తరంగమై
నారదామృత గానమై భుపి నాదరింపగ వచ్చెనో
పేరు పొందియు గర్వమొందక పెక్కు సేవలు సేయుచూ
వేరు లోక ము చూపియే తను వేరు లోక ము కేగవే

అగ రు బ త్తీ

సీ. మన సును వఱుగా మర పింప జేసేటి
పరి మళం బె వరిది తరచి చూడ
గుడిలోన నితీచినా గుడిసెలో మసతీనా
నేదదీర్చు నెవరు కాదు యనక
రగులుచున్నను గాసి రంజింప నెవ్వరు
మంచి వాసనలను పంచు చుండు
తరగు యాయువు గాంచి తరగని దీక్షతో
సేవ సేయు నెవరు చింత లేక

తే. బతుకు నంతయు నొరులకై బతీకి నీవు
బూడి దైనను వాసన వీడ వెపుడు
అన్ని పూజలు చేయంగ నిన్ను వాడ
ఆదరించుట నీన్నెట్లు అగ ర బ త్తీ

శి వ

సీ. ఆకాశమే నీకు అంబరంబుగ మారె
ఎట్టి వస్త్రాలు నీకిత్తు నేను
ఓంకారమే నీకు కైంకర్యములు జేయ
సినెన్నెట్టి శబ్దాల సన్నుతీంతు
నిర్మలంబగు గంగ నీశిరంబందుండ
స్నానసేవలనే మి సలుప గలను
అన్నపూర్ణయై నీకు అర్ధాంగియైయుండ
ఎట్టి నైవేద్యముతీత్తు నీకు

గీ. కొలువ నీ రూప మొక సారి కోర్కొ దీర
పిలువ నీ నామ మొక సారి ప్రేమ తోడ
నామ రూపాల కందసి స్వామి నీకు
నామ రూపాల నీచ్ఛితి నను క్షమించు

శా. సంపాదించిన యాస్తి వస్తు ధన ముల్ సత్కీర్తి సన్మాన ముల్
సౌంపౌ యాభరణాలు గొప్ప బిరుదుల్ శోభిల్లు సౌందర్యమున్
సంపూర్ణంబుగ బాపు కాల విషమున్ శంభో భరించేవు వ
ర్ణింపంజాల భవద్గుణాలు మది నీన్నిక్కాలమున్ గొల్చెదన్

సర్వజ్ఞుండను పేరు సత్య మగునో! శంకింతునో శంకరా
పర్వత్వెట్టి యశాంతి గొల్పు మదియున్ బాధించు మోహంబులున్
నీర్వీర్యంబుగ జేయు భావన ములు న్నీకెట్లు గ్రాహ్యంబగున్ ?
సర్వేశుండవటంచు గొల్తు నీడు మా సత్ప్రేరణల్ శాంతియున్

ఏవో సంపదలంద వత్తురసి నీవేకంగ యాచింతువో
ఏవో నొమ్ముల నీయ మందురసి నాగేంద్రంబునే దాల్తువో
ఏవో పిందులు కోర వచ్చసి పిషం బీష్టంబుగా గొంటివో
దేవా వద్దపి యేపి చాలు కృపతో దీపింపుమాలోచనల్

నీ సామీప్యము పొంది గంగ భువికిన్ నీరిచ్చి పోషించునే
నీ సాంగత్యమునంది యన్న మిడునే నీయొక్క యర్థాంగియున్
నీ సాన్నిధ్యము నిత్చి పిఘ్నుములు పిఘ్నేశుండు వారించునే
నీ సంసేవకు నిమ్ము సత్వర ముగా నిస్వార్థ భావంబులన్

(శివరాత్రి సందర్భంగా వ్రాసింది)

అర్చనై అనునీత్య మభిషేక మొనరించు
సేవకై గంగ నీ శిరము నుండ
వక్రమై నీశిరో వజ్రమై నెలవంక
మెరియుచు మురియుచు వరలు చుండ
గరళమై గళసీమ కడి యాభరణమై భ
యము బాపి యమృతము నభయ మీయ
చేర్చువై మణి మయ హారమై విప్పిన
పడగతో నినుజేరి పాము నీల్వ
తాళమై నీనీత్య తాండవ కేళికై
ప్రతి గుండె లయముగ పలుకు చుండ
నాదమై నినదించు వేదమై ప్రణవమే
ప్రస్తుతీంపగ నిన్ను పరవశముగ

జీవ రాశుల కంతకు చేతన మును
ఒసగు శక్తి యర్థాంగియై యుండి కొల్వ
తార లన్నియు భవహర! హఠతీయ
సర్వ మంగళ సుందర సాంబ మార్తి
వీశ్వ శాంతిని వెలయుప వేడు కొందు

న డిచే చీ మ

సింగిని ఎగిరే పక్షుల చూస్తూ
అనుకోదెప్పుడు నడిచే చీ మ
తానెంతో తక్కువని

జలధిని ఈదే చేపలు చూస్తూ
అనుకోదెప్పుడు నడిచే చీ మ
తానెంతో తక్కువని

దూరము పారే ఏరును చూస్తూ
అనుకోదెప్పుడు నడిచే చీ మ
తానెంతో తక్కువని

రంగుల శోభల పువ్వును చూస్తూ
అనుకోదెప్పుడు నడిచే చీ మ
తానెంతో తక్కువని

సుమధుర కోకిల గానము వింటూ
అనుకోదెప్పుడు నడిచే చీ మ
తానెంతో తక్కువని

సింగికి ఎగురగ నేర్చిన మనిషి
జలధిని జొచ్చియు రాగల మనిషి
దూరము తెన్నో పోగల మనిషి
అందముగా ఇల మార్చెడు మనిషి
రసమయ భాషను పల్కెడు మనిషి
మనసది తనది వశమును తప్పగ

న డువక లే క నిలువక లే క
త క్కువ తానసి తలచగ చూస్తూ

అనుకొనునేమో నడిచే చీ మ
తానెంతో ఎక్కువసి !

పులి

కసిపించింది నాకొక పులి
అయిపోయింది అనుకున్నా నా పసి

బోనులో ఉంది కాబట్టి సరి
బతికి పోయాను కాకుండా బతి

ఎదురుగా చూసింది ఒక పరి
అదరించింది దాని చూపుల గురి

నోరు విప్పిందది తదుపరి
నోరు తెరిచాను నేను భయపడి

అడుగువేసింది ముందుకది
అపుడు తీసానొక ఫోటో జరిగి

అంతలో గాండ్రించింది నిలబడి
కాంకార్లరు నొక్కలేక పోతి తడబడి

ఎంత రాజసమో దాని అడుగులలో
ఎంత ఠీవీయో దాని కదలికలలో

ఎంత బలమో దాని కండలలో
ఎంత అందమో దాని దర్పంలో

ఉరు కుతే అది ఉంటుంది మజా
ఊపిరుంటదా అది వేస్తే పంజా

ఫాబోలు తీసినా పోయింది రాసినా
పోదోదో వెలితి ఎంత ఆలోచించినా

అద్భుత భయాశ్చర్యాలకు అది ఆనవాలు
అయినా పట్టుకోలేను దాన్ని ఇంట్లో పెట్టుకోలేను

ఈ వెలితి తీర్చదా దాన్ని సృష్టించిన తల్లి
అందుకే సృష్టించిందేమో అనుకూలంగా పిల్లీ !

తల్లీ! నీ సృష్టి బహు చ మత్కారం
తలవంచి నీకిదే నా నమస్కారం

చెన్నప్ప నానీలు

నానీలు పుట్టి పదేళ్ళు అయినా, పదిలంగా నితీచే బాణీలో నానీలు చెప్పిన ప్రతిభావంతులు తక్కువే. డాక్టర్ మసన చెన్నప్ప గారి "చెన్నప్ప నానీలు", పేరుకు తగ్గట్టు 48 పేజీలతో చాలా చిన్న పుస్తకం. కాసి గుండెను తాకే గుణంలో పెద్దదే.

"ఎలాంటి భావమైనా 20-25 అక్షరాల్లో నాల్గు పాదాల్లో ఒదిగి పోయే తీరును చూస్తే ఈ ప్రక్రియ గొప్పతనం ఏమీటో తెలుస్తుంది" అని అన్నారు రచయిత ముందు మాటలో. అయితే వారు చెప్పుకోసింది, అంత తక్కువ నిడివిలో భావాన్ని చెప్పటం ఎంతో కష్టమైన పని అని.

మచ్చుకు నాకు నచ్చిన కొన్ని నానీలు వారి పుస్తకం నుండి.

[Source: "చెన్నప్ప నానీలు" - డాక్టర్ మసన చెన్నప్ప]

కడుపులో వున్నప్పుడు తంటే
బాధ తేదు
బయట వుండి తంటేనే
నరకం

ప్రేమీకులు
ఎండలో మాట్లాడుకుంటున్నారు
ఎండ
వారి జోతీకి వెళ్ళదు

వాస రాక పోతే
కన్నీరా ?
జాగ్రత్త
అపి కూడా అయిపోయేను

నేను
కష్టాల్లో వున్నాను
ఈ దెబ్బతో
మిత్రులె వరో తేలి పోతుంది

అతడు సిన్ను
తెలియక బాధపెట్టాడు
నువ్వో
తెలిసి బాధపడాలా ?

వేళ్ళు
నాలో భాగమే
మట్టి అంటు కుందసి
ఎలా నరుక్కుంటాను ?

కారుందసి
కాళ్ళు పక్కన పెట్టావా ?
నడవడాసి కుక్కడా
పనికి రావు

కోతి నుంచి
మనిషి వచ్చాడా ?
పాపం
కోతికెంత అవమానం !

నగరంలో
రోడ్ల మీద మ్యాన్ షోల్స్
వ్యవస్థకు పడిన
కన్నాలు

అంతా బాగుంటేనే
అర్ధాంగి
దెబ్బ తగిలిందా
'అమ్మా' అంటాడు

ఇన్ని
డిగ్రీలెందుకు నాయనా ?
చెల్లసి రూపాయికి
ఎక్కువ గీతల్లా

అమ్మను
ఏమన్నా అన్నావంటే నేనూ రుకోను
అమ్మంటే
అప్పత్రా!

గొప్ప కవిత్వం
అంటే ఏమిటి ?
సిత్య నూతనం
సత్య సుందరం!

ఒక్కొక్క పేరు బహు తీపి

సిద్ధకపి, సార్థకనామధేయుడు. శ్రీ రామకర్ణామృతంలో
అనువాద పద్యాలు, అసితర సాధ్యాలు! రాముని రూపుకట్టిన ఒక
పద్యం.

శ్రీరామున్ శశికోటికాంతివదనున్ సీతామనోనాయకున్
ధీరున్ విశ్వగురున్ బరేశు సరయూతీరప్రచారిన్ హరిన్
ధారాభృత్సమనీలు కౌస్తుభధరున్ ద్రాతన్ సుపర్వేశ్వరున్
శౌరిన్ సర్వఫలప్రదున్ కొఠిచెదన్ సత్యాత్ము సౌమ్యాకృతిన్

"సత్యాత్ముడైన సౌమ్యాకృతి" అనే పదచిత్రం చూపుకందని రూపును
మనసులో చిత్రిస్తుంది!

ఆ రాముడు స్తవనీయుడు, కమనీయుడు, సుకుమారుడు, రణధీరుడు,
పరంధాముడు అని చెప్పి, చివరగా అఖిలాత్ముడు అని అంటాడు
ఒక ఆధునిక రచయిత "శ్రీ రామనామాలు శతకోటి,
ఒక్కొక్క పేరు బహు తీపి" అనే పాటలో. అఖిలాత్ముడు కనుకనే
అతనికి శతకోటి నామాలు.

సినిమా పాటైనా, ఆ సన్నివేశమేదో తెలియకున్నా ఆకట్టుకునే
ఆ పాటను రాసిందెవరో! బహుతీపైన పాటను అంతే తీయగా పఠికారు
సుశీల గారు తమ గళంలో.

తర తరాలకు తరగని ధనం
ఇహపరాలకు వెలుగిడు ఫలం
భవభయాలను దుసిమెడి రవం
నరనరాలకు ఒసగెడు బలం
చరచరాలకు కలుగగ జయం
క్షమదయాతీడు మంగళ ప్రదం
సిరుపమానము రాముని పదం !

బస్సులో సీటు పాయె, బతుకంతా చీకటాయె

(ప్రితింగ్ అఫైర్ రీడింగ్ ఫిస్:

ఫ్లో://వ్వు.హిందు.చాం/2007/04/09/స్తారి స్/2007040918780100.వ్వు
)

ఒక్క మాట ఒక్క మాట
పెనుగులాట పెద్ద గాయె

ముందు చూపు లేక పాయె
మంద బుద్ధి ఎక్కువాయె

ఒక రి కొకరు దూర మాయె
ఉద్రేక ము ఉప్పెనాయె

మనిషి మనసు కరడుగట్టె
ఆవేశ ము బుసలు కొట్టె

బస్సు నడుపు చేతులే
బయటకు నూక లేచెనే

బస్సులో సీటు పాయె
బతుకంతా చీకటాయె

ప్రమాదం

ఒక్క లారీ, ఒక్క ఆటో
ఒక్క కారు, ఒక్క రైలు
ఒక్క వాగు, ఒక్క బస్సు
ఒక్కటైతే బతుకులన్నీ ముక్కలే

ఒక్క గంటలో బతుకులు తారు మారు
ఒక్క గుంటతో మనుషుల రాత మారు

ఒక్క ఊణ ము కునుకు
ఒక్క పెగ్గ మందు
ఒక్క వ్యక్తి దుడుకు
ఎన్ని బతుకులు చెతుకు

ఎన్ని గుంటలు నేర్పుగా దాటితే
ఎన్ని కన్నులు జాగ్రత్తగా చూచితే
ఎన్ని చేతులు నిలకడగా నడిపితే
ఒక్క పయనం చేరుతుంది గమ్యం

రక్తసిక్తమైన రోడ్డుని
కన్నీళ్ళే కడుగుతుంటే
ప్రమాదం జరిగిందని చూస్తారు అందరు
ప్రమాదం జరగకుండా చూసే వారు ఎందరు

ప్రేమ

గాఢంగ ప్రేమింతు కాంచలే వా యసి
ప్రేయసి మెడపట్టి కోయు నొకరు
దేశాన్ని ప్రేమింతు ద్వేషిని కాదని
చాటు నొక్కరు చంపి జాతిపితను
సమసమాజము కోరి చంపుదునే కాని
నా ప్రేమ నిజమను నక్కలైటు
అన్యాయ మెదిరించు యసలు ప్రేమిది యంచు
ఊచకోతలు జేయు నుగ్రవాది
మనసార ప్రేమింతు మాతృభూమిని యని
రోత పుట్టగ రాయు కైత నొకరు

తరచి చూడగ కనిపించు తలపు లందు
గొప్పప్రేమ భావము కన్న కోప గుణము
పాల గిన్నెలో పచ్చడి పడ్డ యట్లు
వఱు నీడు ప్రేమ పగిలెను హాసి జేయ

పలుకు అల్ల

మక్కామసీదులో మారణ వోమమా
నా వూరు యల్లాడె నమ్మ లేను
అల్లా సన్నీధి లోన యార్త నాదంబులా
చేటు చేయుట కెట్లు చేతు లొచ్చె
శాంతి ప్రార్థన మధ్య చంపేటి బాంబులా
మారె నా రాయిగ మనిషి గుండె
శుక్ర వార ము నాడు శోక ముప్పొంగ గా
హింస జేసెనె వరు హేయ ముగను

పట్ట పగటి పూట పచ్చి నెత్తురు పారె
చార్మినారు కాడ చావు లయ్యె
ప్రార్థనలు జరుపగ ప్రాణాలు తీసిరి
ప్రార్థనే మి జేతు పలుకు మల్ల

సన్నుతి

సీ. శిశువుయై చెరసాల చేదించు శక్తియై
నది మధ్య నడిపించు నందనుండు
బాలుడై నీర్జించ కాలుడై యసుర సం
హారుడై నవనీత చోరుడగుచు
శూరుడై గోప కిశోరుడై వేణుగా
నామృతాంబుధి దేల్చు నగధరుండు
బంధువై కారుణ్య సింధువై దీనుల
చింతలంత ముజేయ చెంత నుండు
ధీరుడై కొంగు బంగారమై మానప్రా
ణంబులన్ గాపాడు నాథుడగుచు
దూతయై శాంతి కపోతమై ధర్మంబు
నెలకొల్పు యత్నించు నేస్తమగుచు
రాజుయై కోరిన రథ సారథై ముందు
దారి జూపెడు గీత దాతయగుచు
సత్యమై యపురూప సత్యమై మురిపించు
మూర్ఖుయై వెలీగెడు మోహనుండు

తే.గీ. సరస సమభావ లక్షణ సమ్యుతుండు
సుంత వాడని దరహాస శోభితుండు
పిశ్య కళ్యాణ కరకృపా వీక్షనుండు
వేంకటాచల శిఖరాన వేడ్కనుండు
సాటి లేనట్టి స్వామిని సన్నుతింతు

కృష్ణ

వరమై దేవకి పుణ్య పంట ఫలమై వర్షించు కారుణ్యమై
స్వరమై స్ఫూర్తిడు వేణు గాన రవమై సమోహనాకారమై
పరమై ధాత్రీని ధర్మరక్షణ ముకై పర్వెట్టు చైతన్యమై
స్థిరమై సాక్షిగ నిల్చు శక్తి కృపకై సేపింతు సత్సాంతికై

పలుకులమ్మ

(శ్రీ రమణ ము ఛందస్సులో వ్రాసింది)

మాటలు నీవే మంత్రము నీవే
పాటల లోపలి ప్రాణము నీవే
తేటతెలుంగుకు తీపిపి నీవే
బాటను చూపెడి భావము నీవే

చేతనమే నీ చిహ్నము లాయెన్
కేతనమై స్మృతి కీర్తన సత్పెన్
శ్రోతలుగా హరి రుద్రులు నిల్చెన్
పోతన పల్కులు పూజలు జేసెన్

వేదపు ఘోషల్ వేడును నినే
నాదము పల్కెడి నామము నీదే
నీదయ చూపగ నిల్వము నాల్కన్
పాదము లేమది భక్తితా గొల్తన్

చివరి మాట

ఎన్ని మాట్లాడుకున్నా, ఎంత చెప్పుకున్నా పిమానాన్నోరైలో ఎక్కేముందు వీడ్కోలుగా చెప్పే మాట, ధోరణి, చూపు, ఆ అనుబంధాన్ని, వ్యక్తిత్వాన్ని, ఆత్మీయతను ఏకే మెరాలు బంధించలేని విధంగా మనసులో సీలిపేస్తాయి.

ఇక జీవితపు చివరి మాటల గురించి వేరే చెప్పేదేముంది. కొందరు తెలుగు ప్రముఖుల చివరి మాటలు ఇవి.

నన్నయ్య చివరి పద్యం.

"శారద రాత్తు లుజ్జుల లసత్తర తారక హార పంక్తులం
జారుతరంబు లయ్యె పిక సన్నవ కైరవ గంధ బంధురో
దార సమీర సౌరభ ము తాల్చి సుధాంశు పికీర్యమాణ క
ర్పూర పరాగ పాండు రుచిపూర ము అంబర పూరితంబులై"

"పాండురుచిపూర ములు + అంబర పూరితంబులై" అని పిరవటానికి బదులు "పాండురుచిపూర ములన్ + పర పూరితంబులై" అని సంధి విశ్లేషించిన, చివరి మాట "పర పూరితంబులై" అవుతుంది. ఇక భారత రచన వ్రాయటం పొసగదు, అది పర పూరితం కాక తప్పదని సూచించడమా, లేక యాదృచ్ఛికంగా వెలువడిన పదగుంఘనమా? ఏదైనా చివరి మాటలో సైతం స్వారస్యం సాక్షాత్కరిస్తుంది.

కన కాభిషేక మందిన శ్రీనాథుడు అవసానదశలో పన్నులు కట్టలేక
అవస్థలు పడుతూ కూడా

"కపిరాజు కంఠంబు కౌగిలించెను గదా
పురవీధి నెదురెంద పొగడదండ" అని,
"దీపిజ కపి వరు గుండియల్ దిగ్గురనగ,
నరుగుచున్నాడు శ్రీనాథు డమరపురికి"
అన్న పదాలు కపి సార్వభౌముని అణుమాత్రం చెదరని
ఆత్మస్థైర్యాన్ని, ఆత్మాభిమానాన్ని, రాజసాన్ని కళ్ళకు కట్టినట్టు
చూపిస్తాయి.

పోతన చివరి మాట తెలియదు కానీ, దరిద్ర్యావస్థలో
పండితుడొకరు బ్రౌను దొరగారికి గజేంద్రమోక్షంలోని
"లావొక్కింతయు లేదు ధైర్యము పితోలంబయ్యె.." అను పద్యాన్ని
సావకూర్ణమై పంపగా, బ్రౌను దొరగారు సమాధానంగా పోతన గారి

"ఏను మృతుండ నొదునని యింత భయంబు మనంబు లోపలన్
మానుము సంభవంబు గల మానవ కోట్లకు జాపు సిక్కిమో
గాన హరిం దలంపు మిక గల్గదు జన్మము నీకు ధాత్రిపె
మానవ నాథ! చెందెదవు మాధవ లోక నివాస సౌఖ్యముల్"

పద్యంతో పాటు కొంత సొమ్ము కూడా పంపారట. ఆ పద్యం పోతన
గారి చివరి మాటకు సత్యదూరమనిపించదు.

అవసానదశలో తిరుపతి శాస్త్రిగారి మానసజిహ్వ ఈ పద్యం
ఆలాపించింది.

"దయ యేమూలను దాగెనో, భవదుదాత్తంబైన మంత్రం బనా
మయదంబే ముఖపోయెనో, యమల నామ ప్రాభవంబెందులో
వ్యయమై పోయెనా దేవ! భక్తునకు సంప్రాప్తించునే మేహవా
ర్మయమీయామయ మెంత మోసమిది యారా! సూర్యనారాయణా!"

తరువాత వారు మాటాడలేదు, కన్ను మూసిరి.

కపిసామ్రాట్ పిశ్వనాథ సత్యనారాయణగారు గుంటూరు ఆసుపత్రిలో
చికిత్స పొందుతుండగా, రవి కళాశాల అధిపతి సి.పి.యన్ .ధన్
ఆయన్ను పరామర్శించడానికి వెళ్ళి "డాక్టర్లు ఏం భయంలేద"ని
చెప్పారండీ అని పిశ్వనాథవారితో అన్నారట. వెంటనే పిశ్వనాథవారు
"డాక్టర్లకేం భయం. చస్తానని నాకు భయం గానీ!"
అని అందరినీ నవ్వించిన కొద్ది సేపటికే మరణించారు.

మాటలెన్నుకోవచ్చు కాని చివరలను కాదు. ఎన్ని మాటలు చెప్పినా,
మార్చినా, చివరి మాటెప్పుడూ ఒక్కటే.